

Hoofdgreenkeeper Eric Wuyts: 'Ik kan niet goed begrijpen dat iemand niet dezelfde passie heeft als ik'

Hoog niveau van werken met gras doet een droom uitkomen

Verrassend. Dat is het woord dat vakblad Greenkeeper het beste bij Eric Wuyts vindt passen. De Vlaamse hoofdgreenkeeper, werkzaam bij golfbaan Flanders Nippon Golf Hasselt in België, is trots dat hij de Vlaamse greenkeepersgemeenschap mag vertegenwoordigen. En hij kijkt er reikhalzend naar uit om de andere genomineerden te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen. 'Als ik aan deze wedstrijd ook maar één kennisuitwisseling overhoud, is mijn missie al geslaagd.'

Auteur: Santi Raats

9 min. leestijd

GREENKEEPER OF THE YEAR

gazons aanlegde. 'Ik heb feitelijk vanaf 1991 alleen nog maar met gras gewerkt. Maar zoals ik hier op de golfbaan fulltime op hoog niveau met gras werk, dat is een droom die uitkomt. Als hovenier bekijk je of het gras groen is en als het een beetje groen is, is het al oké. Maar gras op een golfbaan is geen gewoon gras: het uiterste wordt uit de plant gehaald.'

Als zelfstandig hovenier had Wuyts nog nooit een voet op een golfbaan gezet. Toen er een vacature vrijkwam in Hasselt, ging hij toch langs uit nieuwsgierigheid. Hij lacht breeduit: 'Toen ik hier op de golfbaan kwam, kon ik niet geloven dat het gras echt was! Ook al had ik nog geen ervaring met greenkeeping, men kon zo veel interesse van mij aflezen dat ik de kans kreeg om aan de slag te gaan.' In 2007 switchte hij naar greenkeeping. Daarna verliep Wuyts' carrière snel. De greenkeeper had ambities voor uitgebreide scholing op zijn vakgebied en zijn hoofdgreenkeeper stond achter hem: hij werd naar IPC Groene Ruimte in Nederland gestuurd om daar de greenkeepersopleiding te volgen.

Scholingsvoorsprong in Nederland

Scholing voor greenkeepers klinkt als een vanzelfsprekendheid voor Nederlanders, maar dat is het in België nog niet. 'Nederland loopt voor op België op dit gebied', legt Wuyts uit. 'In België bestaat geen greenkeeping- of hoofdgreenkeeping-opleiding. Slechts zo'n 15, hoogstens 20 procent van de greenkeepers is geschoold. De groep vakgenoten bestaat voor een deel uit fanatiekelingen, maar voor het grootste deel uit greenkeepers die adviseurs achternalopen.'

Carrière in stroomversnelling

Voordat Wuyts de greenkeeping-cursus afgerond had, had hij contact met Sjaak Groen van HAS, aan wie hij vroeg of hij in één moeite door kon gaan met de hoofdgreenkeepersopleiding. 'Ik hoefde ook niet bepaald van onderaf te beginnen. Ik had al veel voorkennis over bemesting en gewassen van de land- en tuinbouwschool.' Wuyts kon datzelfde jaar nog instromen. Op het werk kreeg hij groen licht om onder werktijd aan rapporten voor school te werken. En al gauw kwam de ontwikkeling van de greenkeeper opnieuw in een stroomversnelling: zijn hoofdgreenkeeper stopte ermee en Wuyts werd gevraagd om hem op te volgen. 'Ik had mijn hoofdgreenkeepersopleiding nog niet af en heb een moment getwijfeld of ik al klaar was voor deze functie, maar heb me er toch toe aangezet.'

Vallen en opstaan

In het begin ging Wuyts als hoofdgreenkeeper nog geregeld op zijn snufferd en nam soms verkeerde beslissingen, zoals slechts drie of vier keer per jaar beluchten of bezanden. Er was nog geen onderhoudsschema en Wuyts liet zich grotendeels leiden door allerlei goedbedoelde adviezen van verschillende adviseurs en verkopers. Toenmalig trainer en adviseur van IPC Groene Ruimte Gerard Schoenaker kwam vaak langs om Wuyts te begeleiden. 'Ik heb in een paar jaar tijd héél veel geleerd', vertelt Wuyts. 'Twee, drie jaar geleden heb ik de routine gevonden, evenals de rest van het team. We hebben vaste geschikte meststoffen – zes verschillende van Everris – en een vast onderhoudsschema dat we hebben opgesteld met Maurice Evers van Dutch Outdoor Concepts.'

Als hovenier bekijk je of
het gras groen is
en als het een beetje
groen is,
is het al oké

Wuyts is geen typische Vlaming. Althans, niet zoals de twee deelnemende Vlaamse greenkeepers hun landgenoten omschrijven: bescheiden, hoewel niet als het gaat om kennis of kwaliteit. Wuyts zegt duidelijk wat hij vindt, maar wel met charme en droge humor. Droge humor mag dan wellicht typisch Vlaams zijn, maar Wuyts is toch op zijn minst een verrassende persoonlijkheid. Hij heeft geen last van een minderwaardigheidscomplex in zijn positie ten opzichte van het bestuur of de club en schetst iedereen het liefst een eerlijk beeld van de stand van zaken, óók van missers. 'Fouten horen bij het leven, niemand is foutloos', is zijn devies.

Geen gewoon gras

De hoofdgreenkeeper van ledenbaan Flanders Nippon Golf, een 27 holesbaan met een omliggend park van 100 hectare, belandde toevallig in het greenkeepingvak. Hij werkte altijd in de land- en tuinbouw en ook een paar jaar bij een graszodenkweker. Van 1994 tot 2007 was hij zelfstandig hovenier, waarbij hij vooral in onderaanneming

waren dat 400 eenheden. Voorheen bestreden we ziekten en plagen preventief met 20 tot 25 spuitbeurten per jaar. Nu zijn dat nog maar drie tot vier beurten.' Aan de andere kant zijn de activiteiten toegenomen. 'We zijn veel meer gaan werken met beluchters, zoals de vertidrain, prikrollen, slitters en verticuteermachines. We beluchten minstens één keer per maand en in het groeiseizoen twee keer per maand. We bezanden ook een stuk vaker. Deze bewerkingen helpen tegen de opkomst van onkruid.'

Gras op een golfbaan is geen gewoon gras: het uiterste wordt uit de plant gehaald

Lange adem

Wuyts heeft geleerd om geduld op te brengen. 'De bewerkingen tegen onkruid en straatgras oogsten maar heel traag resultaat. Van tevoren, toen ik besloten had over te gaan op dit onderhoudsbeleid, dacht ik in perioden van enkele jaren. Maar inmiddels heb ik geleerd dat ik een lange adem moet hebben en eerder moet denken in perioden van tien jaar.' Dat geldt ook voor het doorzaaien van struisgras op de greens. 'Het waarmaken van mijn ambitie op dit vlak is ook een meerjarenplanning. In vier jaar tijd zijn we van 20 procent struisgras naar 50 tot 60 procent struisgras op de greens gegaan.'

Esthetiek is geen prioriteit

Wuyts steekt daarnaast veel tijd en geld in de bestrijding van straatgras. 'Dat doen we door zo weinig mogelijk water te geven en de hoeveelheid bemesting te minimaliseren, waardoor straatgras het begeeft. Struisgras kan met minder toe en overleeft. Daarnaast passen we veel bewerkingen

toe en zaaien we vier tot vijf keer per jaar door. Per jaar belandt er 120 tot 130 kilo struisgraszaad op de greens.' Wuyts vertelt dat hij op andere banen in België nogal eens merkt dat het er behoorlijk anders aan toe gaat. 'Op veel banen vinden ze het niet erg om straatgras te hebben. Wij zetten volop in op de bestrijding daarvan. Net als andere banen zitten wij sinds drie of vier jaar met een krap budget; vier jaar geleden werkten we door bezuinigingen met drie tot vier mensen op de 27 holes en het 100 hectare grote park. Maar wij investeren minder in het uiterlijk van de baan en het park. Andere banen zien er visueel schitterend uit, maar ik weet dat zij bezuinigen op baanonderhoud. Bij ons zitten al het geld en de middelen in baanverbetering en in het bewerken van de greens. Die verbeteringen zie je niet ogenblikkelijk, wat wel het geval is wanneer je het park veegt of alle randjes netjes afsteekt. Bij ons liep met name het park een onderhoudsachterstand op, zoals de bomensnoei en het padenonderhoud.' Wuyts bevindt zich daarmee een beetje in een spanningsveld: golfers zien de verbeteringen op de green, maar willen te zijner tijd een gelikte golfbaan zien. 'Ik vertel ze over mijn beleid en leg uit dat een baan sneller aan kwaliteit verliest dan dat hij kwaliteit kan opbouwen. Als je het baanonderhoud een jaar laat versloffen, breek je drie tot vier jaar hard werken af. Door mijn onderbouwing tonen zij dan vaak wel begrip.' Hij beseft wel dat hij de moeilijkste weg heeft gekozen. 'Maar ik sta er voor de volle honderd procent achter. En het bestuur staat ook achter mij', klinkt het tevreden uit zijn mond. Over het budgetoverleg zegt hij eerlijk: 'Ik vraag

standaard om het maximale, ook al weet ik dat ik dat budget toch nooit voor elkaar krijg. Maar ik houd altijd in mijn achterhoofd dat 70 procent van wat ik vraag eigenlijk ook al goed is. Overleg met het bestuur over het budget is onderdeel van een spel.'

Wuyts heeft zichzelf in de crisistijd goed weten te motiveren. Ook de clubleden heeft hij er geleidelijk aan van weten te overtuigen dat besparen op greenkeepersarbeid niets oplevert. Met in totaal zeven man draait het greenkeepingteam inmiddels weer op volle kracht en wordt de achterstand ingelopen.

Gaten maken

Omdat Wuyts op een ledenbaan werkt, voert hij met zijn team alle werkzaamheden zelf uit. Wuyts heeft de beschikking over een uitgebreid machinepark. 'Je kunt het zo gek niet bedenken, of we hebben het.' Toch is hij al blij met weinig: 'Mijn favoriete machine zou zijn: een trekker met daaraan een of andere machine die gaten kan maken.' Hij lacht hartelijk. 'Ik zeg dat altijd tegen mijn collega's: "Kan ik gaten in de green gaan maken? Dan ben ik al blij." De spelers niet, maar ik wel!'

Assistentie

Wuyts werkt graag met een vast team om zich heen, zowel naar boven als naar beneden toe. 'Binnen het bestuur heb ik een paar aanspreekpunten gevonden met wie ik nu al jarenlang de zaken goed kan afstemmen. En ook in het baanonderhoud zoek ik de juiste mensen om mij heen,

want ik kan niet alles even goed.' Dat geldt voor het invliegen van kennis van adviseurs of vertegenwoordigers op het gebied van bodemkunde of bemesting, maar ook op het gebied van management.

Kan ik gaten in de green gaan maken?

Dan ben ik al blij

Schoorvoetend en met een voorzichtig lachje zegt hij: 'Ik ben slecht met personeel. Ik kan niet goed begrijpen dat iemand niet dezelfde passie heeft als ik. Het resultaat was in het verleden dat ik vaak het werk van anderen overnam, om zeker te weten dat het goed gebeurde.'

Sinds een jaar is Wuyts' wens in vervulling gegaan: hij heeft een assistent-hoofdgroenkeeper gekregen die het personeel managet. Zodoende kan Wuyts zich voor de volle honderd procent richten op het baanonderhoud. 'Vroeger overheerste het bijsturen van mensen en de administratie in mijn werk. Daar werd ik niet gelukkig van.'

Greenkeeper is nooit een manager en andersom Wuyts doet een opvallende uitspraak: 'Je moet van een greenkeeper geen manager maken. Een

hoofdgroenkeeper moet wel enige weet hebben van management en administratie, maar deze werkzaamheden moeten niet 40 procent van de baan innemen. Dat zie ik echter de laatste tijd op steeds meer plekken wel gebeuren en dat vind ik een slechte ontwikkeling. Anderzijds bestaan er hoofdgroenkeepers die veel talent en passie hebben voor het managen van cijfers en personeel. Zij zouden met greenkeeping moeten stoppen, want ze verliezen onherroepelijk de feeling met de baan doordat ze meer op kantoor zitten dan buiten rondlopen.'

Samen sterk

De sterkste kant van Wuyts is wellicht dat hij weet waar hij niét goed in is. Als hij iets niet weet of niet kan, leert hij het zo snel mogelijk, en als dit een hopeloze zaak blijkt, zoekt hij direct naar specialisten die hem kunnen bijstaan. *Niet bang om zijn zwakke kanten te laten zien.* 'Vorig jaar las ik de interviews met de genomineerden en ik was ontzettend onder de indruk van wat zij allemaal kunnen. Ik dacht, ik kom nog niet tot aan hun knieën!' roept hij uit. Hij laat dit even bezinken en gaat verder. 'Toch zal ik aan een jury eerder mijn slechtste green laten zien dan mijn beste greens. Ik wil fouten niet verstoppen, want dan oogt het alsof ons vak maar makkelijk is, en dat is het geenszins. Als ik alleen zou laten zien wat goed gaat, dan zou dat een valse weergave zijn van de werkelijkheid. Overwinningen tentoonstellen is gemakkelijk. De jury snapt heus wel dat het onderhoudsucces ergens tussen de slechtste en de beste green in zit en dat een goede greenkeeper juist veel opsteekt van het maken van een fout.'

Maaieren is een stuur vasthouden

Wuyts verwelkomt de technische vooruitgang, zoals boordcomputers op machines en robotmaaiers. Op de driving range in Hasselt rijdt een

robotmaaier van BelRobotics. 'Robotmaaiers zijn de toekomst. Binnen tien jaar wordt maaien niet meer door greenkeepers gedaan.' Opvallend genoeg zegt hij: 'Is ook niet erg. Maaien is robotwerk, niet meer dan een stuur vasthouden, de kooi op tijd naar boven en beneden halen, en', voegt hij daar vrolijk lachend aan toe, 'kou lijden, nat worden óf het heel warm hebben!' De trend die op de loer ligt om robotmaaiers aan te schaffen om personeel te vervangen, is volgens Wuyts uit den boze. 'Als ik de greenkeepers allemaal van de maaiers af zou halen, zou ik ze inzetten om de kwaliteit van de baan en het park verder te verbeteren. Er zou veel meer belucht of doorgezaaid kunnen worden.'

In te veel techniek ziet Wuyts echter geen heil. 'Ik geloof bijvoorbeeld niet in berekeningssensoren. Zelfs met hulpmiddelen zoals sensoren in de greens, blijf ik elke dag zelf kijken, ook met een vochtmeter, wat de green nodig heeft. Techniek is prachtig, maar als het hapert, dan heb je een probleem. De menselijke kennis mag nooit verloren gaan.'

Vertegenwoordiger

Uit Vlaanderen kwamen dit jaar twee nominaties. Wuyts voelt zich vereerd dat hij de Vlaamse greenkeepers mag vertegenwoordigen. 'Ik hoop te kunnen leren van de andere genomineerden en een bezoek te kunnen brengen aan een andere baan. Deze wedstrijd opent deuren voor me. Geen grote deuren, maar leren zit in de kleine dingen. Als ik ook maar één nieuwigheid leer van anderen als gevolg van deze wedstrijd, dan is het event voor mij al geslaagd.'

Be social

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-5455

HIGH-TECH MACHINES VOOR GROENONDERHOUD

✓ Maai-laadwagens

✓ Veegmachines

✓ Verticuteermachines

SCHOUTEN

Uddel

+31 (0)577 40 80 80

www.schouten.ws